

ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ ФОНДУ

Цей щоденник повністю присвячений історії створення фонду. Благодійний фонд тверезості ім. Геннадія Шичко створено в Єкатеринбурзі 2 грудня 1992 року для надання безкоштовної немедичної допомоги населенню у рятуванні від алкоголізму, куріння, наркоманії. Ми хочемо познайомити тебе з його історією та динамікою розвитку, щоб показати, як відбуватимуться події і в твоєму місті, якщо ти вирішиш створити подібний клуб, а також уберегти тебе від помилок, які були у нас.

Фонд ще до моменту реєстрації надавав безкоштовну допомогу, але першу активну спробу зробив лише 2 серпня 1995 року і протягом року допомагав безкоштовно населенню у рятуванні від алкоголізму, куріння, наркоманії. Далі ця допомога припинилася через брак коштів.

ЧОМУ ФОНД ПРЕКРАТИВ НАДАВАТИ БЕЗКОШТОВНУ ДОПОМОГУ?

Передбачалося, що фонд, провадячи безоплатну допомогу, існуватиме на добровільні пожертвування людей, які туди приходять. Але у них складається враження, що у фонду кошти є і якщо я нічого не пожертвую, то нічого не станеться, бо інші пожертвують. Це нагадує одну притчу про те, як якийсь тиран похвалявся тим, що його народ виконає будь-який наказ. Один старець вирішив посперечатися з ним і довести, що його могутність примарна, а його люди лише вдають, що бояться. Подвижник посперечався з ним, що його піддані, під страхом страти, не виконають його наказу – не заповнять уночі великий чан молоком. «Кожна людина, - говорив пустельник, - має принести вночі і вилити в чан свій ОСОБИСТИЙ глечик молока». І насправді, ніхто не наважився не послухатися тирана. Всю ніч люди йшли зі своїми глечиками до великого чану. Як же було здивування тирана вранці, коли розвиднілося, він побачив, що замість молока в чані виявилася звичайна чиста вода. Кожен йшов і думав, що якщо він особисто виллє в чан замість молока воду, то нічого страшного не станеться, адже решта принесе молоко. На жаль, це стосується не лише пожертв, а ще й чаювання. На цукерки збираються обов'язкові внески, їх вносять лише ті, хто ходить до клубу та на мікрогрупи. Так, наприклад, алкоголік чи наркоман ходить 1-2 роки до клубу, але ні він сам, ні його батьки не здають гроші, навіть на цукерки, знову ж таки покладаючи цю відповідальність на організаторів.

За рахунок яких коштів існував фонд протягом року?

З моменту початку безкоштовної допомоги фонду допомагав один бізнесмен, член нашого клубу, і на ті часи було перераховано на рахунок фонду 12 млн. руб. Фонд не просив гроші у приватної особи, це було її особисте бажання та ініціатива. З припиненням фінансової допомоги фонд перестав надавати безоплатну допомогу населенню, не сповістивши про це благодійника, вважаючи, що тоді це були б не добровільні пожертвування, а примусові.

У вересні 1996 року цей же бізнесмен купує і жертвує фонду квартиру для проведення занять, через що склалася ідеальна ситуація, щоб знову відновити безкоштовну допомогу, але, враховуючи досвід минулого, мало хто вірив у цю витівку. Зважаючи на те, що на самі пожертвування надії було дуже мало, вирішено створити опікунську раду із внеском 10 рублів на місяць. Вирішили в цю раду набрати 100 осіб, щоби була хоча б тисяча рублів для підтримки фонду. Але цей процес затягнувся, а безоплатну допомогу з її ефективності потрібно було терміново починати, особливо через наркоманів, т.к. це єдиний спосіб допомогти їм, які втратили віру в людей. У жовтні 1996 року приймається рішення – не робити спільних заяв із будь-якою організацією і пов'язувати своє особисте ім'я з фондом для реклами у політичних, релігійних та інших цілях. У грудні 1997 року було ухвалено рішення, не чекаючи поки створиться рада, піти на ризик – знову розпочати безкоштовні заняття.

Те, що це був ризик - і, мабуть, божевільний на той час крок - розуміли організатори фонду. З 14 січня 1998 року безкоштовна допомога проводиться до теперішнього часу.

Прийнято рішення, хоч би як було важко, ніколи не переходити на платну форму допомоги. Через деякий час виявилось, що дуже складно зібрати кошти з членів ради (10 руб.), т.к. багато хто перестає ходити в клуб. Тоді було вирішено пересилати гроші поштовим переказом. Але і з перекладами справа дуже складна, до того ж багато хто ставився до цього так само, як до збору молока у великий чан.

Дещо пізніше фонд почав випускати газету і розсилати її членам ради. 1999 року на зльоті (оз. Тургояк) було вирішено випускати газету на країни СНД. Газета надсилається, та оформлюються пожертвування поштовими переказами на рахунок фонду. Але й тут за газету платять не всі, так що вона ледве рентабельна. Але головного ми досягли, - об'єднали клуби та людей ІНФОРМАЦІЄЮ. У зв'язку з тим, що від тих 10 карбованців мало що залишилося, а за газету платять таку ж суму, що й члени опікунської ради, вирішено було членам ради надати право САМИМ ВИРІШУВАТИ, яку суму щомісяця вони зможуть перераховувати до фонду.

Ми не знаємо, які у тебе можливості. Можливо, ти сам/а стиснутий у засобах або, можливо, маєш велику можливість. У зв'язку з цим згадується притча про те, як люди жертвували гроші на храм: «...Багато багатих багато клали. Прийшовши ж, одна бідна вдова поклала два лепти, що складає кодрант. А Ісус, покликавши своїх учнів, сказав їм: Поправді кажу вам, що ця бідна вдова поклала більше за всіх, хто клав у скарбницю. Бо всі клали від надлишку свого, а вона від убогості своєї поклала все, що мала, весь їжу свою». Зараз час такий, що потреба в клубі схожа на потреби в храмі.

ОПІКУНСЬКА РАДА

Зараз ми знову формуємо опікунську раду. Якщо ти вирішив/а допомогти фонду, то зателефонуй і заяви про це, інакше фонду просто не вижити і рано чи пізно встане знову це питання: Що робити, де взяти кошти? Як правило, всі рекомендують йти шукати спонсорів, але це ризикований шлях, т.к. спонсор може з якихось причин припинити допомогу. Що ми тоді скажемо людям: "У спонсора гроші скінчилися?" На практиці такі фонди створюють підприємці чи політики. Збираються 5-10 багатих та впливових людей та організовують фонд, куди вони всі спрямовують гроші. На ці гроші вони наймають працівників, платять їм оклад, а ті, своєю чергою, рекламують тих чи інших політиків та громадських діячів. Ідея створення Благодійного фонду тверезості ім. Г.А. Шичка абсолютно протилежна, ми спираємося саме на людей, які до нас приходять. У кожній нашій книзі є такий запис: «Фонд існує завдяки добровільним пожертвуванням лише членів фонду», але мало хто розуміє значення цієї фрази. А це означає, що ми можемо звернутися лише до тебе. На першу зустріч при відкритті такого клубу, як у м. Єкатеринбурзі, зазвичай приходить чимало народу, по 100-200 чоловік!

А результатом цих зборів є те, що люди «вирішують шукати гроші». Так ви складетесь, ці 100 чоловік, і робіть це щомісяця, і не треба нікуди йти і не треба нічого просити. Ось це і є найпростіший і найдоступніший вихід. Вихід із того становища, в якому ми зараз опинилися – це створення потужного, безоплатного, не державного, не політичного, не релігійного центру. Якби це був релігійний центр, то він надавав би допомогу лише віруючим. А якщо наркоман не є віруючим? Якби це був політичний центр, то допомога прихильникам якоїсь однієї політичної партії – змінюється політик, і немає центру. Якби державний, то все залежало б від тих чи інших посадових осіб. Цей центр має бути саме громадський, народний. Великі ще резерви Народного Духа! Потрібно завжди пам'ятати, що ти жертвуєш не комусь, а собі, своїй сім'ї, своїм дітям. Може бути твоя дитина (чоловік, дружина) не ходить зараз у клуб, але вона може повернутися до неї через 2, 3 роки, і всі ці роки клуб повинен чекати на нього.

УВАГА ОРГАНІЗАТОРАМ:

Вхід і вихід з ради це особиста справа кожної людини, яка вільна допомагати або не допомагати фонду. Не поділяйте людей на тих, хто допомагає або не допомагає клубу. Зараз фонду стало легше вижити, але напруженість все ж таки зберігається. Тому тільки від нас залежить, що буде далі із фондом.

З ЧОГО ТРЕБА ПОЧАТИ

В ПЕРШУ ЧЕРГУ?

Зазвичай завжди йдуть неправильним шляхом, - збираються люди і вирішують зареєструвати «свою» організацію та «знову шукати гроші». Чому хочуть організувати свою організацію? Міркують приблизно так: «Фонд не має спонсорів, а ми матимемо, як попросимо, нам таку купу грошей надають». Чомусь усі вважають, що, як тільки з'явиться розрахунковий рахунок, туди одразу всі нестимуть гроші. У результаті через галасу та ажіотаж цю організацію починають використовувати на виборах, обіцяючи «щось» зробити. Або: «Фонд надає безкоштовну допомогу, а ми введемо плату...» І це вже було, брали плату до трьох тисяч доларів, але результат нуль плюс скалічені долі та смерті. Категорично заборонено створювати свою організацію, використовуючи програму фонду. Оголошення можна давати лише від імені фонду, зберігаючи всі наші принципи. Створення клубу починайте з першого кроку.

ПЕРШИЙ КРОК – постійний зв'язок із центром.

ДРУГИЙ КРОК – звільнитися від казки.

Звільніться від казки про доброго чарівника! Виріши особисто для себе, що **ОСОБИСТО** Я організовуватиму клуб у своєму місті. Для цього я вирішую якусь суму щомісяця жертвувати за підтримки клубу.

третій крок – замов газету фонду.

Розмнож газету про створення фонду. Поговори ще з однією людиною. Якщо він згоден брати участь у створенні клубу, складіть заяву в 2 екз. про створення ради клубу. Ми, що нижче підписалися (П.І.Б.) вирішили організувати опікунську раду клубу. Ці заяви залиште собі на згадку, т.к. вони ніде не зберігаються. Домовись так само, яку разову щомісячну суму він зможе жертвувати для підтримки клубу. Чомусь вважається, що кожен день давати дитині гроші на дозу, це норма, а раз на місяць для клубу, це незрозуміло куди, можна і потім. Домовитесь про нову зустріч і щоб до неї кожен з вас двох знайшов ще людей. Домовись, щоб до нової зустрічі друга людина принесла суму пожертвувань, про яку ви домовилися. Навіщо це треба? Вся справа в тому, що ви на ці кошти шукатимете приміщення для щоденних зустрічей і подаватимете рекламу в газети. На це потрібні реальні щомісячні пожертвування. Наприклад, лише одне оголошення в газету "Ва-банк" з двох рядків на листопад 2001 року коштує 300 руб. А зазвичай батьки ходять і ходять на зустрічі, їх все більше і більше, а кошти не здають, ніяких дій немає. Віддати від 1 до 5 тис. доларів за свою дитину та відправити за кордон, це вважається нормальним, а організувати постійний клуб у себе в місті, на це шкода грошей і це «ненормально». На кожній зустрічі лише й говорять про те, де взяти гроші. Тому знову - звільніться від казки про доброго чарівника. Дивись реально – Благодійний фонд тверезості ім. Геннадія Шичко в Єкатеринбурзі існує та надає безкоштовну допомогу. Ти направляєш до нас свою дитину, але це знову ж таки витрати. Далі твоя дитина повертається додому, а клубу у твоєму місті немає, немає тверезого мікроклімату.

Отже, всі трапляються, а кошти ніхто не вносить. Усі думають так: «Ось коли буде клуб, тоді я жертвуватиму, зараз навіщо?»

ЧЕТВЕРТИЙ КРОК – пошук однодумців.

Отже, вас двоє, ви знаєте про місце зустрічі (поки що, на початку, можна збиратися на квартирах), знаєте телефони один одного тощо. Починайте кожен шукати людей.

Схема розмови та сама.

Увага! Завжди спочатку розмовляйте тет-а-тет, давайте людині газету, а потім запрошуйте на спільні зустрічі.

ЗАГАЛЬНА ЗУСТРІЧ

Отже, ви знову зустрілися та привели на зустріч ще кілька людей. Обов'язково на кожній зустрічі кажіть, яку суму маєте, що куди витратили і що далі збираєтесь робити. Вписуйте бажаючих організувати клуб, скажіть, що прізвище та адресу можна не вказувати, можна лише ім'я та телефон.

П'ЯТИЙ КРОК – приміщення для клубу.

У вас почали з'являтися люди та засоби. Терміново винаймайте приміщення для щоденних зустрічей з 18.00. Зустрічі в клубі проводьте по брошурах «Практичний

посібник із проведення клубу для батьків наркоманів» та «Практичний посібник із проведення клубу взаємодопомоги наркоманів» тощо. Якщо їх немає, замовте у центрі.

ШОСТИЙ КРОК – пошук керівника клубу.

Це має бути непитущий, бажано пройшов курс за методом Шичко, або хтось із батьків, але не п'є і не курить. Якщо цього не зробити, клуб розпадеться. Пожертви необхідні, щоб платити якусь мінімальну зарплату (хоча б прожитковий мінімум) цій людині, т.к. неможливо працювати, перевіряти щоденники та ходити до клубу щодня. Надалі шукайте для роботи в центрі хоча б одного наркомана. Не звертайтеся за допомогою до психологічних центрів та до психологів професіоналів, вони не зможуть піти зі своєї роботи, але можуть до ваших клубів направляти наркоманів та алкоголіків, з якими вони працюють.

СЬОМИЙ КРОК - реклама, оголошення, стаття.

1. Дайте в газету рекламу про клуб.
2. Напишіть статтю про клуб.
3. Починайте розклеювати оголошення.

Увага: телефони в рекламу давайте тільки свої домашні, бажано щоб будинки були пенсіонери, відповідати на дзвінки або автовідповідач.

4. Розмістити рекламу на великому бетонному паркані (щиті). Для цього потрібно оформити заяву на місце. Тут ми вам допоможемо тим, що напишемо цю заяву від імені фонду, і можливо вам це місце дадуть безкоштовно.

8. КРОК – зв'язок з іншими клубами.

Придумайте назву вашому клубу, надалі ви зможете увійти до міжнародного співтовариства клубів фонду. Клуби самостійні і не звітують перед центром, нас поєднує лише одне – бажання допомогти іншим. Обов'язково замовте кожному газету фонду. Повідомляйте центр і газету, що у вас відбувається. Все робіть через центр, інакше з вас знову братимуть гроші. Із центру приїдуть інструктори – колишні наркомани для організації клубу, але вони приїдуть лише тоді, коли клуб уже почне працювати з керівником, інакше після їхнього від'їзду клуб може розвалитися. Але надто сильно на інструкторів не сподівайтесь, тому що. вони будуть у вас 20-30 днів. Бажано, щоб хтось із батьків приїхав зі своєю дитиною до нас, щоб ми підготували з неї інструктора. Ще раз звертаємо вашу увагу на пошук керівника. Найголовніше, щоб до приїзду наших інструкторів були наркомани, які хочуть кинути колотися. Їхній проїзд, харчування та проживання ви берете на себе. Так за місяць-півтора можна організувати клуб. Батьки, якщо у когось є вільна квартира, надайте її тимчасово для зустрічей клубу. Надалі необхідно мати своє помешкання.

Увага організаторам: вимоги до дитини батьків, які надали квартиру, має бути такою самою, як і до інших членів клубу, інакше ви їй не допоможете.

Відомо, що батьки продають квартири та везуть дітей до «чудо» цілителів. Скільки таких квартир продано!

Зазвичай, батьки йдуть хибним шляхом. Вони кудись йдуть, їм десь обіцяють, і знову йдуть, і знову обіцяють.

Увага: необхідно надалі мати своє приміщення, не сподівайтесь на оренду, краще мале, та своє. Краще у гаражі збиратися!

Батьки кажуть нам: "Ми щодня даємо гроші дитині на дозу!"

Кожен окремо батько втрачає величезні кошти. І кожен окремо запитує: Чому ніхто нічого не робить?

Фонд зараз сам ледве виживає і не може допомогти матеріально. Кошти для відкриття, звичайно, потрібні не малі. За нашими правилами ми не можемо просити допомоги у держави та сторонніх людей. Ми можемо звертатися по допомогу лише до членів клубу, членів фонду, щоб не залежати ні від кого. Зрозумій, - все залежить не від когось, а особисто від тебе, підійди до організаторів та допоможи їм з розміщенням оголошень. А таким оголошенням ми можемо допомогти наркоманові, який не знає про клуб. Кілька таких оголошень на день, не така вже велика праця для тебе. Адже скільки ще раз ти звернешся до клубу і скільки ще раз клуб допоможе тобі. Горить наш спільний будинок, і безглуздо спасти лише свою квартиру, ти все одно згориш. Світиться наш спільний будинок.

Світиться наш спільний будинок.

Завжди пам'ятай! Допмагаючи чужій дитині, ти допомагаєш своїй!

Увага організаторам в інших містах та країнах: доведіть цю інформацію до кожного члена групи. Люди мають знати, що відбувається у клубах.

Опiкунська рада фонду, листопад 2001 року

ПРОГРАМА ФОНДУ

- I. Створити тверезе суспільство ненасильницьким шляхом, де тверезість є ідеальною умовою для розвитку людини, а для віруючого ідеальною умовою для спасіння своєї душі.
- II. Особиста тверезість.
- III. Створити незалежний центр для безкоштовної допомоги населенню у рятуванні від шкідливих звичок.

Членство у фонді

24 грудня 2001 року було проведено загальні збори фонду. На ньому було прийнято такі рішення.

1. Ввести членство у фонді та опікунській раді за письмовою заявою, зберігаючи за бажанням анонімність.
2. Люди, які надходять до фонду за допомогою, а також на групи зустрічей, можуть не вступати до фонду, але брати участь в обговоренні будь-яких пропозицій, окрім голосування з тих чи інших питань.
3. Вищим органом фонду є загальні збори. Рішення ухвалюється, якщо 50% + один голос «за». Усі спірні питання вирішуються лише на загальних зборах.
4. Заяву про прийом до членів фонду розглядають відповідні поради клубів.
5. Заява про прийом до членів опікунської ради – правління ради.
6. Членство в клубі не пропонує жодних грошових внесків, лише добровільні пожертвування.
7. Керівним органом фонду є опікунська рада. Члени ради беруть на себе додаткові зобов'язання – щомісяця жертвувати до фонду щонайменше 3% від особистого доходу.
8. 20% від пожертв відраховувати на купівлю квартири для фонду, 5% - на допомогу клубам в інших містах, 5% - на допомогу незаможним, 10% - на рекламу, 10% залишається в мікрогрупі, 50% - на інші витрати.
9. Вирішено проводити загальні збори в останній понеділок кожного кварталу, крім грудня (у грудні – передостаннього понеділка).
10. Для збереження організації необхідно, щоб усі ланки були взаємозамінними. Наприклад, якщо йде керівник спец.курсів, то всі члени фонду повинні вже зараз знати, хто їх вестиме. Кожен член фонду поінформований, хто працює у тих чи інших відділах чи клубах.

Коментар: Рішення запровадити членство у фонді було ухвалено лише через 9 років роботи. Членство теж є своєрідною рекламою тверезості. Якби в Росії було 10 млн. чоловік, то це вже про щось говорило.

Зробіть собі копію та здайте до клубу або надішліть рекомендованим листом за адресою: 620146, м. Єкатеринбург, бул. Денисова-Уральського, 4-33.

Тел. (3432 267-17-17 , 243-91-81 , E - mail : narknike@sky.ru

Тільки для внутрішньої інформації

Голові ради правління
Благодійний фонд
ім. Г.А.Шичко
про т *

народження _____

день

дом.адрес _____

д/т _____ р/т _____

E - mail _____

: _____

Рекомендую:

1. _____

П.І.Б.

підпис _____

2. _____

П.І.Б.

підпис _____

Заява

Прошу прийняти мене до членів** _____

Я зобов'язуюсь не пов'язувати своє прізвище з фондом, не робити будь-яких заяв від імені фонду, а також спільних заяв з якоюсь організацією, при інтерв'ю я зобов'язаний зберігати анонімність, не виступати проти інших методів, а відповідати на питання, які стосуються лише Програми фонду.

Я _____ довести своє прізвище до членів фонду.

вписати /дозволю, не дозволяю/

« _____ » _____ 200__ р. _____

підпис

Кожен із нас свій досвід особистої тверезості передає так, як вважає за потрібне, але всі ми однакові в тому, що

- право жити тверезим життям, є невід'ємною частиною ПРАВА людини на здоров'я та життя в незабрудненому навколишньому середовищі;
- кожна людина має право на правдиву інформацію про небезпеку для здоров'я наркотиків, алкоголю та тютюну;
- кожна людина має право дихати свіжим повітрям вільним від тютюнового диму;
- кожна дитина має право на захист від усіх видів реклами наркотиків, алкоголю та тютюну;
- основне завдання фонду – відкрити безкоштовні центри в кожній країні та донести до кожної людини програму з позбавлення алкоголізму, куріння, наркоманії.

Фонд є самостійною організацією, т.к. немає спонсорів ні з боку політиків, ні з боку будь-якої релігійної конфесії, фонд також не може приймати фінансову допомогу з боку, у тому числі великі пожертвування від своїх членів, які передбачають будь-які політичні та інші зобов'язання. Керує фондом опікунська рада, яка затверджує керівників курсів за методом Г.А.Шичко. Рада створює безкоштовні клуби в інших регіонах.

* Членство у фонді анонімне, якщо немає бажання, прізвище не пишеться (тільки ім'я, по батькові).

** тут пишеться або тільки в члени фонду, або в члени фонду та опікунської ради. Вихід із членів фонду та поради простий – зателефонуйте та скажіть, що більше не хочете бути у фонді.

Під час створення безкоштовного центру допомоги населенню рада інформує про це всі засоби масової інформації. Всі ми знаємо, які гроші платять люди, які потрапили в залежність від наркотиків, алкоголю та тютюну, вони бачать, що їм не допомагають, а лише вибивають гроші з них та їхніх родичів. Прийшовши до нас у центр, він розуміє, що йому хочуть допомогти не через гроші, і це здебільшого має вирішальний фактор у його звільненні від алкоголю та тютюну. Змінити ситуацію в Росії можна тільки створенням безкоштовного державного, не політичного, не релігійного центру.

Наш девіз: тато, мамо, я – твереза сім'я; твереза сім'я - твереза країна; твереза країна - твереза Земля.

Хоч би як ми хотіли, щоб у Росії, та й взагалі люди Землі, не пили, не курили і не вживали наркотики, ухвалити рішення про це можуть тільки вони самі. Г.А. Шичко висловлювався

позитивно про “сухий закон”, але водночас він пише: “Підходящий метод – позбавлення людей від проалкогольної (наркотичної) запрограмованості, надання їм допомоги у освоєнні наукових знань про те, щоб вони стали свідомими непитущими. Зі набуттям масової тверезості не забариться з'явитися і заборонна система” (див. Г.А. Шичко “Основна тверезня термінологія” словник-довідник).

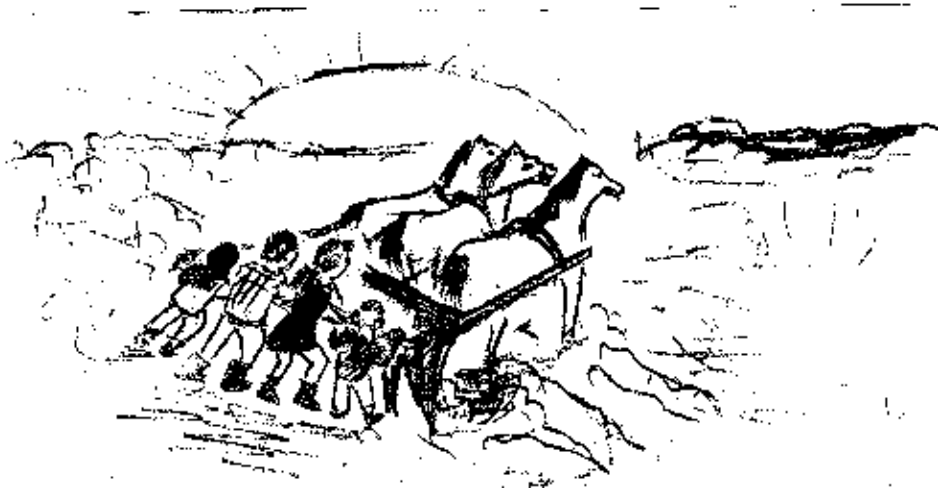
Ми ж своєю особистою свідомою тверезістю маємо надати їм повну правдиву інформацію на цю тему, щоб вони, як і ми, змогли ухвалити правильне рішення.

Звичайно, це щастя для всіх людей Землі, щоб ніхто не курив, не вживав спиртного та наркотиків. Для того щоб прийняти особисту тверезість, нам не потрібно чекати указу про “сухий закон”. Сума таких людей і створює тверезе суспільство, тверезу країну. Зараз ґрунту для повної тверезості немає, його треба готувати, і ми з тобою орачі, які готують ґрунт.

П Р І Т Ч А

Підготуйте ґрунт орачі!

Одне плем'я прийшло жити на нову землю. Люди почали шукати поле, де можна було висадити хліб. Після довгих пошуків вони знайшли велику галявину, одна сторона якої була родючою, інша ж половина, вкрита бур'янами, які так пустили своє коріння, що половина галявини була вкрита цим зловісним килимом. Люди зорали гарну землю, але коли вони стали орати бур'яни, то вони тільки піднімалися на короткий час і знову лягали на старе місце. Коли прибульці посадили насіння, і почали з'являтися сходи, бур'яни накидалися на них і знищували колоски, що ледь народилися. Цього року людям забракло хліба, і плем'я голодувало. Наступної весни люди знову стали орати. Але бур'яни знову лягли на старе місце. Люди вдруге зорали і знову та сама картина. Через деякий час вони зорали втретє, вчетверте, вп'яте, але нічого не змінилося на цьому зловісному полі. Люди зневірилися і залишили бур'яни у спокої. Незабаром вони помітили, що бур'яни захоплюють і родючу землю.

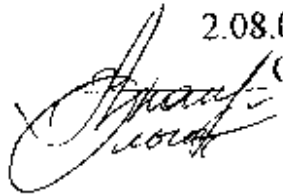
Плем'я знову чекало на голод і смерть. Нарешті вони зібралися всі разом, і тоді діти запропонували орати щодня без перерви.

А коли чоловіки сказали, що у них немає сил, так працювати, жінки відповіли, що вони їх змінюватимуть разом із дітьми... Бур'яни зрозуміли, що їх ріжуть на мільйони дрібних частин і здалися. Лише тоді, коли було підготовлено ґрунт, люди посадили насіння, і з'явилися плоди. І бур'ян не заглушив ХЛІБ, який тягнувся до сонця і давав життя людям. З того часу люди вижили на новій землі!

ДАРСТВА

Я, Ананьєва Ольга Євгенівна, підписую справжню дарчу про те, що за власним бажанням та за покликом серця передаю свої вірші у розпорядження Благодійного фонду тверезості ім. Геннадія Шичко, з правом використання їх для доповнення програми без будь-якої взаємовигідності.

Вірші – це душа. Її не продаси. І я довіряю свою душу людям, доля яких мені не байдужа, людям, яким присвячені мої твори як у сьогоднішні, так і в майбутньому.

2.08.01
 О.Е. Ананьсва

ВИРІШУВАТИ ТОБІ

Ти прийшов у цей клуб за своєю долею,
Коли все до гроша в чорному сні розгубив.
Тому, що давно поріднившись із бідой,
Ти і вірити, і жити цим життям втомився.

З диким борошном в очах, помутнілих і злих,
Де надія майже не залишила сліду.
Ти прийшов просто так, за бажанням рідних,
Тих, хто поряд страждав із тобою кілька років.

Але неважливо яким ти відчинив ці двері
І неважливо про що говорив уперше,
Адже з потисканням рук своїх нових друзів
Для себе самого ти лишився в нас.

Нам неважливо яким ти відчинив ці двері
І неважливо про що говорив уперше.
Головним ділом вирішити, що ти хочеш тепер
Для себе чи ні ти лишився у нас?

Вирок алкоголю

Мною засуджується алкоголь на вічні часи до прокляття. За незліченні страждання, горе та біди, які він приніс мені, моїм рідним, друзям та знайомим.

Я сам, з вини алкоголю, був мимоволі втягнутий хлопцями по роботі в злочин і був засуджений нарсудом. Добре ще, що мене не позбавили волі (отримав рік "хімії"), але скільки я переніс до суду, та й після, живучи без сім'ї. Думав, більше не питиму. Але знову і знову якісь темні сили тягнули мене до алкоголю.

Мій старший брат, будучи нетверезим, втратив ногу, потрапивши під поїзд. Кинув і не пив років 12-13. Почав нещодавно знову, завдяки нервовій обстановці в сім'ї, негараздам на роботі, вважаючи, що помалу іноді можна випити. Думаю переконати його в цьому. Але ще більше болить душа за другого старшого брата, який давно вже спивається, але ніхто не може на нього вплинути позитивно. Є серед близьких родичів кілька людей, які зловживають алкоголем, а у двоюрідної сестри помер чоловік від цього. Я свідок того, як у нас на роботі спивався майстер, і ніхто не втрутився, аби допомогти йому. У стані білої гарячки він удома повісився.

Двоє моїх товаришів були засуджені судом за вбивство в алкогольному стані. Ще один помер у лікарні після операції на серці. Хоча не пив до цього кілька років, а раніше страждав на запої.

На роботі ж ще троє хлопців наклали на себе руки, викинувшись з вікна будинку, можливо в стані алкогольного сп'яніння, бо всі пили.

Василь Васильович

Як мені переконати дочку в тому, щоб вона ніколи не починала курити?

Привіт Санич! У мене ніяк не йде програма із куревом. Доходить до абсурду. Вночі напівсонна пішла до туалету. "Включилася", я з сигаретою, курю завжди в туалеті, щоб не травити матір і дочку.

Коли я прийшла до вашого клубу, то у мене не було сильного бажання кинути палити, але подруга мені підказала, що моє завдання захотіти сказати: "Я мрію про тверезе життя, я хочу не курити все життя". Це для мене не завдання. Я дійсно по-справжньому хочу зараз не курити все життя, по-справжньому дуже мрію про тверезе життя!!! Так, я хочу жити тверезим життям, хочу не курити зовсім. Але я ніяк не можу вибити з голови думки, що це можливо. Мені здається, що я ніколи не виберусь із цього болота. Може будь хто, тільки не я. І з цим я поки що нічого не можу вдіяти. Ця думка тисне мене постійно. У мене до тебе запитання. Моїй дочці 6 років. Самі того не бажаючи, ми даємо їй уже зараз установку на алкоголь та нікотин. Звичайно, я не хочу, щоб вона пішла моїми стопами. Я вже зараз, на своєму прикладі, намагаюся їй втлумачити, що їй не можна пити, т.к. вона може повторити мою долю, що це така зараза, якої дуже важко позбутися. Чи я правий? І ще питання: як мені переконати дочку у тому, щоб вона ніколи не починала курити?

Лариса Т.

Запитання до щоденника № 27

*Для працюючих з проблеми алкоголізму та їх близьких
(Заповнюється перед сном)*

1. Ім'я, дата, час заповнення щоденника.
2. Чи пропонує мені хтось із моїх знайомих випити алкоголю отруту?
3. Що я, зазвичай, на це відповідаю?
4. Чи я приховую свою тверезість від своїх близьких, рідних, знайомих, колег по роботі?
5. Як я розумію програму фонду?
6. У чому я бачу свою особисту участь у програмі?
7. Чи я хочу бути членом фонду? Опікунської ради?
8. Чи хочу я допомагати новачкам?
9. Напиши лише на згадку визначення термінів "алкоголізм", "алкоголік".
10. Що мені найбільше запам'яталося у прочитаному мною щоденнику №27?
11. У чому значення притчі із щоденника №26?
12. У якому поганому вчинку, вчиненому мною, я хотів би покаятися?
13. Яку ваду я побачив у собі, крім алкоголізму? (Сам порок можеш не говорити інструктору) Чи робив я цей порок найближчим часом?
14. Моє ставлення до себе після того, як я вчинив цей порок? Чому я не міг утриматися?
15. Моє ставлення до цього пороку у майбутньому?
16. Моє ставлення до алкогольної отрути у майбутньому?
17. Як відбулася зустріч у клубі?
18. Радість, якою я хочу поділитися у щоденнику.

Запитання до щоденника № 27

*Для працюючих з проблеми куріння
(Заповнюється перед сном)*

1. Ім'я, дата, час заповнення щоденника.
Знову прочитай листа Лариси Т., вона пише: «Все відбувається на автоматі. Іду в туалет не палити, але цигарку завжди прихоплюю. Як прибрати цей рефлекс?
2. Відповідай Ларисі Т. на це запитання.
3. Що я відповім Ларисі на її запитання: "Як мені переконати дочку в тому, щоб вона ніколи не починала курити?"
4. Як я вважаю, чому в Лариси Т. залишилася звичка?
5. Чи залишилася в мене звичка до травлення себе тютюновим отрутою?
6. Як я розумію програму фонду?
7. У чому я бачу свою особисту участь у програмі?
8. Чи я хочу бути членом фонду? Опікунської ради?
9. Що мені найбільше запам'яталося у прочитаному мною щоденнику №27?
10. У чому значення притчі із щоденника №26?
11. Який прийом я застосовую, коли до мене приходить думка отруїтися тютюновим отрутою?

12. Яку ваду я побачив у собі, крім куріння? (Сам порок можеш приховати від інструктора) Чи робив я цей порок найближчим часом?
13. Моє ставлення до себе після того, як я вчинив цей порок? Чому я не міг утриматися?
14. Моє ставлення до цього пороку у майбутньому?
15. На який час я вирішив відмовитися від тютюнової отрути?